

Vytis

"THE KNIGHT"

Klīse — "S. K. A. A."

MARIJA, Stebuklingoji žvaigždē Aušros Vartū! Štai blaškos su vētrom, žūtbutinēj kovojo mūsu broļiai, sesēs lietuviai! Pavojus tēvynei! Rankā ištieski, palaimink tai ļaudžiai, ir iš pa-voju išgelbēk, nūdien, Lietuvā!

Vytis

"THE KNIGHT"

DIEVUI IR TĖVYNEI

Published Monthly by

Knights of Lithuania

366 West Broadway,

So. Boston 27, Mass.

Phone SOUth Boston 9665

Subscription: Yearly \$3.00

Single Copy 30c.

IGNATIUS SAKALAS

Managing Editor

2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois

ASSOCIATES

Rev. Julius Grinius —
Religion

Rev. Anthony Sandys, MIC., —
Lithuanistics

Rev. Stanley Ralla —
Lithuanian Culture

Joseph Boley —
Stage and Screen

Phyllis Grendal —
Service Members' Letter Box Dept.

RITUAL COMMITTEE

JOSEPH BOLEY
5 East 62nd St., New York, N. Y.

JAMES R. CHERRY
4534 S. California Ave., Chicago, Ill.

ANTHONY J. YOUNG
35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

JOSEPH J. GRISH
K. of L. Legal Advisor
4631 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

J. Kumpa & St. Griganavičius
Technical and Art Dept.

Knights of Lithuania Supreme Council Officers 1944-1945

REV. V. PUIDOKAS

Spiritual Director

12 Casimir Street. Westfield, Mass.

FRANK RAZVADAUSKAS

President

5 G Street, So. Boston 27, Mass.

JOSEPH BOLEY

1st Vice President

5 East 62nd St. New York, N. Y.

STELLA BROZAS

2nd Vice President

1320 S. 48th Court, Cicero 50, Ill.

PHYLLIS GRENDALE

Financial Secretary

366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

TILLIE AUKŠTIKALNIS

Recording Secretary

38 Providence St., Worcester 4, Mass.

FRANK GUDELIS

Treasurer

129 Rita St., Dayton 4, Ohio

CHARLES BASON

Trustee

87 Audubon Ave., Jersey City 5, N. J.

ANNE KLEM

Trustee

121 Schuyler Ave., Kearny, N. J.

K. of L. PRESS DIRECTORS

JAMES R. CHERRY

4534 S. California Ave., Chicago, Ill.

STELLA BROZAS

1320 S. 48th Court, Cicero 50, Ill.

IRENA PAKELTIS

4019 So. Artesian Ave. Chicago 32, Ill.

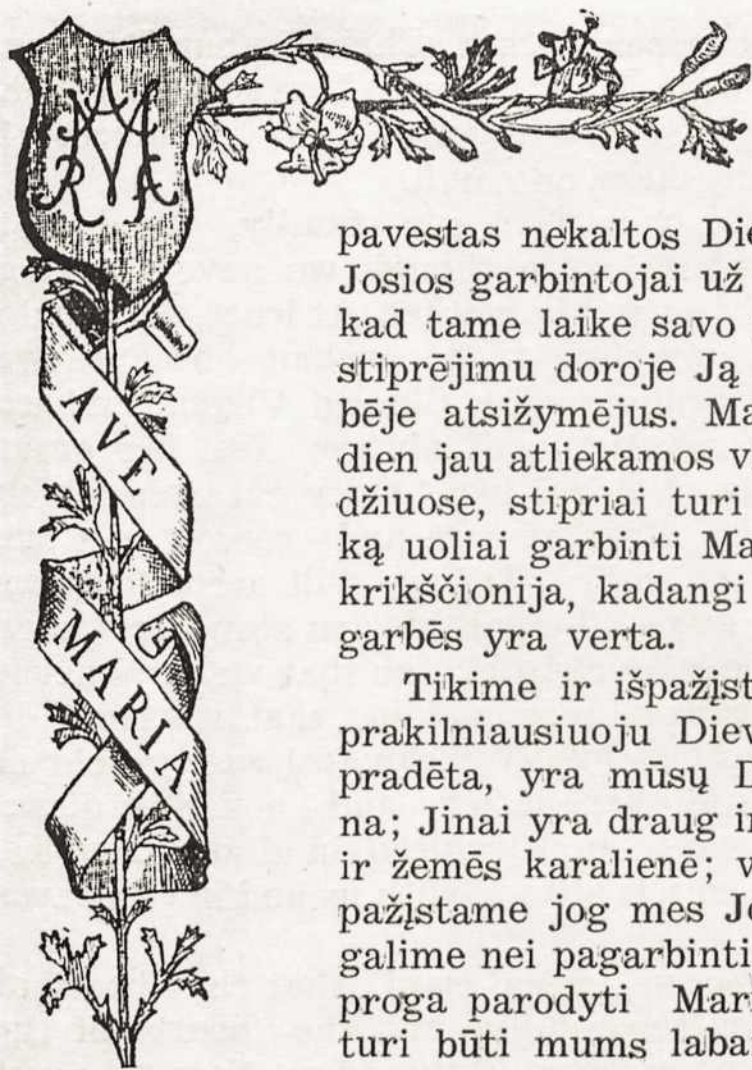
SPAUSTUVĖS PRIŽIŪRĖTOJAS

KASTAS ZAROMSKIS

4531 S. Sacramento Ave., Chicago, Ill.

All correspondence should positively reach the editorial offices by the 1st of the month of issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as second class matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

GRAŽIAUSIAS iš dvylikos mėnesių yra Gegužės mėnuo. Tasai pavasario linksmas ir malonus laikas esti

pavestas nekaltos Dievo Motinos garbei. Dievoti Josios garbintojai už kitas-kitą skubi susigriebti, kad tame laike savo maldomis, giesmėmis ir pastiprėjimu doroje Ją pagarbinus ir toje Jos garbėje atsižymėjus. Malonios tos pamaldos, šandien jau atliekamos viso pasaulio miestuose ir sodžiuose, stipriai turi paraginti kiekvieną kataliką uoliai garbinti Mariją draug su visa katalikų krikščionija, kadangi Marija, Dievo Motina, mūs garbės yra verta.

Tikime ir išpažįstame, jog Marija būdama prakilniausiuoju Dievo sutvėrimu yra nekaltai pradėta, yra mūsų Dieviškojo Išganytojo Motina; Jinai yra draug ir mūsų Motina, yra dangaus ir žemės karalienė; vadinasi, draug tikime ir išpažįstame jog mes Jos niekuomet užtektinai negalime nei pagarbinti, nei mylėti. Taigi kiekviena proga parodyti Marijai mūsų kūdikišką meilę, turi būti mums labai pageidaujama.

Wanted: A Mother

MANY years ago a rumor began in Rome that an exile of this illustrious city had gathered together an army and was about to invade his former homeland. The report proved true. He already stood before the gates of Rome. Delegates were sent out of the terrified city in deputation to appease their deeply offended citizen. But all was in vain. Both the leaders of the city and her priesthood were sent to him. They met with ill-success. Finally, the citizens begged his aged mother to go to her son to conciliate with him. And what neither the eloquence of the patricians nor the petitions of the priesthood had been able to achieve, was achieved by the rebel's mother, at whose touching supplication the traitorous son came to his better self and ordered his army to withdraw. The blind hatred of this man was appeased by the gentle voice of a woman, the voice of his mother.

According to the will of God, the weak voice of a mother always diffuses a blessed power, and still does so. We, as Catholics, can surprise no one for looking with proud confidence to Mary the Mother of God in obtaining for us the graces necessary in this vale of tears. From the moment when her divine Son dying on the Cross gave us us all. For this reason we should try to understand what the veneration of Mary means to her and her to us, she has been the mother of our faith, to our moral life, to our struggles.

The Blessed Virgin's vocation was not exhausted by giving an earthly body to the Father's Eternal Word. According to Christ's will expressed on the cross, her eternal motherly vocation continues, as long as Christians are on this earth. Just as a mother educates, protects, and teaches little children, so Mary educates, protects, and teaches us. This is no pious fancy; it is her sacred inheritance, her heritage from Christ, Who was torn from her by the cross, but Who left us to her in His stead when, His eyes fixed on St. John, He spoke to Mary: "Behold, thy Son." And to St. John and in him to all of us: "Son, Behold thy mother." Christ gave in His place, as the son of Mary entire humanity, for the God-Man knew that we need someone who is human as we are, who is made of flesh and blood as we are, but who at the same time is higher, better, purer, holier than we are. We need the Holy Virgin. We need someone whose life is not a zig-zag, winding struggle, but a way leading straight to God, and who beckons to us with a gentle smile.

How hard is the fate of the family where the mother has died. The father can earn bread for the children, but missing is the mother who would direct, and protect their up-bringing with a warm heart and pious feeling. The children need their mother. A family really lives only as long as the mother, the center of the family,

PREZ. HARRY S. TRUMAN,

Naujas Amerikos Jungtinių Valstybių Prezidentas ir visų karo jėgų aukščiausias vadas balandžio 12 d., 1945, mirus prezidentui Rooseveltui užėmė prezidento pareigas. Harry S. Truman gimė gegužės 8 d., 1884 m., Lamar miestelyje, Mo. Jo protėviai ir tėvai gyveno toje pačioje vietoje. Pradžios ir vidurinius mokslus jis užbaigė Jackson county mokyklose. Jis yra pereinantis pasaulinio karo veteranas. Įstojo į karo tarnybą paprastu kareiviu, o grįžo į civilį gyvenimą kapitonu.

Užėmęs prezidento pareigas, Harry S. Truman pareiškė laikraštininkams: "Jei kurie iš jūsų dar tebesimeldžiate, tai dabar už mane pasimelskite". —

lives. It may be that the children have long since grown up; that they have also married; but as long as the mother lives, the family lives together. If the mother has died, the children see one another only now and then. They hardly meet, because the connecting link has fallen out: the mother has gone. We should be thankful to God that He permitted us to be born in a religion

where God is our Father, Christ is our Brother, and the Virgin Mary is our heavenly Mother, who lovingly holds together the members of God's family here on earth.

When we have lost our family, we do not become orphans, even though we have lacking the love of an earthly mother. At least, we should never feel ourselves to be orphans, because we can always cling to the Blessed Virgin, and we can safely say that we always feel her great mother-love. We feel her tender caresses which smooths the lines of care and sorrow on our brows. The Virgin Mother will accompany us on all our ways. She will always stand beside us in the place of our mother, so that we need never have any reason to complain that we must do without mother-love. We can feel safely held in the Virgin Mother's arms and never be disappointed, because in every need, in all our troubles, sufferings, she is always with us and never leaves us alone.

It has been often said that the heart of humanity is the family and the heart of the family is the mother. If this is so, then we must be horrified that today a humiliating conception prevails of the dignity of motherhood. The evil is so general that many sensible people are seeking a remedy. For many years now nearly every country has had a Mothers' Day in this month of May. On this day the dignity of motherhood is honored and exalted by festivities. The intention is good, but the results are not certain.

Today the world is turning pagan. The concept of motherhood is turning pagan: murder unwanted children. This is what is corrupting the life-source of nations. But he who reverses Mary will not think that children are a curse or unwelcome intruders. The veneration of Mary in these chaotic times of race-suicide is of the importance, not only to save humanity from suicide, but also for the restoration of maternal dignity.

Where the Virgin Mother is revered, there will also be respected the wonderful mystery in the words — mother and child. Christ's divine lips called Mary — "mother". And for this reason this word should be sacred to all of us. The present world need respect for this word, and the person it represents. Our need is not for mothers who plan laws, hold meetings, or work in factories, while nurseries at home are empty and deserted. Our need is for mothers who know how to watch faithfully by the cradle. Our need is for mothers whose eyes emulate the fire of the Blessed Virgin's eyes, when they fold their children's hands in prayer. Our need is for mothers whose pride is to see children brought up well; whose joy it is to bring a smile to their husbands' faces returning home from work, and whose reward is the eternal blessing of the All-knowing God.

A. J.

Tribute to President Franklin Delano Roosevelt

by

Honorary Consul of Lithuania at Boston

(delivered over the Darbininkas Radio Hour Station WESX, Salem, Mass., April 14, 1945 by Anthony O. Shallna).

ODAY, everybody is paying his homage of love and reverence to the memory of Franklin Delano Roosevelt.

As a great humanitarian, as a great war leader and as a real champion of the forgotten man he has had no equal in our time. He was also the champion of the smaller, weaker and sometimes overlooked nations.

At all times he took pride in his ancestry which came from one of the smaller European countries.

The rule of reason, of justice and of law he

wanted to apply equally to all nations — great or small. On more than one occasion, President Roosevelt had assured American Lithuanian committees that the country of their origin is to continue being independent. His ability and courage have been preparing us to cope upon an international scale, on the military, social and economic fronts.

In the four freedoms, about which we have all heard, he stated the fundamentals which renew the hopes and aspirations of our less fortunate people. It was Franklin Delano Roosevelt who defended our freedoms of speech, of religion, from want and from fear. To the world, he personified the ideas of justice, of human dignity and of the rights of men.

With Mr. Churchill, he gave us the Atlantic Charter which contains the aims and ideals of a new world. Temporarily submerged people have

Anthony O. Shallna

been able to get inspiration and renewed energy from the Atlantic Charter to carry on their struggle.

He had the courage and the ability to handle matters on an international scale. He has prepared us for the contest and struggle on our social and economic fronts.

Not unlike the other groups in the United States, the sons of Lithuania had helped George Washington to found these United States in the days of the American Revolution. Likewise, during this war, American Lithuanian blood has been helping Franklin Delano Roosevelt to bring about world peace in carrying on the fight at Pearl Harbor, Saipan, North Africa, Italy and Germany just to mention a few of the places.

At this time, Americans of Lithuanian ancestry and origin join in the sorrow with the people of the United States and the entire world to mourn the passing on of our beloved President Franklin Delano Roosevelt.

The world has lost a great and courageous leader for peace; the United States have lost an outstanding pre-war and world war president and the American Lithuanians their first and foremost champion of the independence of their country of origin. In this hour of sadness, the voice of the Lithuanian Americans joins with all the other constituent and contributing ethnic groups in the United States.

In answering his final summons, FRANKLIN DELANO ROOSEVELT merits the commendation "well done thou good and faithful servant". And now may God grant him his well earned rest.

K. of L. dedicates this issue in memory of Franklin Delano Roosevelt, the late President of the United States of America.

MENKAS TAS ŽMOGUS, KURS NEGERBIA MOTINOS

ATĖJAI tu per motiną ir augai iš jos. Davei jai karčiųjų valandų ir skausmo, tačiau ji viską mielai priėmė, nes tavyje ji matė sau paguodą, kaip mylimo sūnaus. Iš savo širdies ji pylė kraują į tavąją, kad tu augtum ir būtum tu, kuo esi. Ir tu kiekvieną dieną dareisi gražesnis. Tavo veidas žydo, lyg pavasario gėlė, o motina, iš kurios tu augai, menkėjo. Jos veidas darėsi vis tamsesnis, akys geso, skruostai raukšlėjosi, lyg žiedas artėjant rudeniui. Ji daug nemigo naktų, daug valandų rymojo prie tavęs, kad tu išaugtum gražus, nelaimės nepaliestas. Visa save motina tau atidavė, palikdama sau tik tai sielą, kuri džiaugsme ir skausme yra visuomet pasiryžusi tau padėti. Ne veltui poetas sako: "Džiaugsis ir verks tik tai motina su tavim".

Taip. Nėra pasaulyje motinos lūpų, kurios nebūtų išbučiavusios sūnų. Nėra akių, kurios nebūtų verkusios dėl jo. Nėra širdies, kuriai nebūtų tekę skausmo nuo jo. Motinai visko tu davei, bet jos meilė tau nugalėjo visa tai, kas buvo sunku dėl tavęs. Ir iki pat grabo ji yra pasiryžusi eiti su tavim ir džiaugsme ir skausme motiniškai tau padėti.

Bet supraskime, kaip baisiai skauda motinai širdį tada, kai sūnus, užaugęs jos glėbyje, iščiulpęs jos jėgas, užmiršta ją senatvėje. Daug yra sūnų, kurie baisiai atsilygina už taip didelę motinos meilę. Nemaža atsitikimų, kad sūnus, gyvendamas puošniuose namuose, gėdisi savo senos motinos. Jai ne valia ten būti, kur tvaska šilkai dėl puošnių svečių. Jai nevalia ragauti iš to kąnelio, kuris yra skirtas garbingiems svečiams. Kartais sūnus net visiškai užmiršta savo motiną. Bet motina jo niekuomet neužmiršta ir nesiunčia jam piktų žodžių.

Neužmiršta motina sūnaus ir tada, kada jis, ieškodamas laimės, ir garbės, išklysta į pasaulį ir jame praranda visą savo dalią. Jos motiniškoji širdis ilgisi jo ir dainuoja jam: "Ei, grįšk sūnau, brangus, aplankyk tėvų namus". O koks didelis džiaugsmas apima motinos širdį, kai sūnus, kad ir viską praradęs vėl sugrįšta prie jos. Ji viską, greit užmiršta ir jos motiniškoji meilė vėl jį glaudžia prie savo širdies.

Menkas tas žmogus, kurs negerbia savęs, bet dar menkesnis yra tas, kurs negerbia savo motinos. Juk paniekinti motiną yra tas pats, ką paniekinti save, nes didelė dalis motinos yra tavyje. Niekinti motiną, niekinti save. O savęs nieks nenori niekinti, todėl ir motina negali būt niekinama.

J. Jasinavičius.

●
Kad įgyti proto galybę, reikia mokėti galvoti, tyrinėti ir svarstyti. Be minčių suvaldymo tai negalima.

O motin, Tu įkunytoji meilė!

VIENAME moksleivio albumėly buvo įrašyta:

“Ir kas atjaus tavas viltis?
— Tik karšta motinos širdis!”

Kaip gražiai tie žodžiai išreiškia ugingą motinos meilę! Taip, nėra pasauly didesnės meilės, kaip motinos. Kas matė motiną bespaudžiančią savo vaikelį prie savo motiniškos širdies, tas neabejos motinos meilės gilumu. Kas matė motiną pajuodusiu veidu, sutaršytai plaukais užgulusią sergančio vaikučio lopšėlį ir sukepusiomis lūpomis kartojančią: “kad gi aš galėčiau paimti tavą ligą”, — kas matė motiną alpstančią prie sūnaus, dukters kapo, tas šventai tiki motinos meilės didumą.

Ta motinos meilė stebūklus daro. Paklauskime tik didžiųjų sielų atsiliepimų apie motinas. Kas gi nebūtų girdėjęs apie garsųjį Arso kleboną Joną Vianney, kurio šventumas tiek geros įtakos yra padaręs. O štai jo žodžiai apie motiną:

— Po Dievo aš turiu būti dėkingu savo motinai. Taip lengvai dorybės iš motinos širdies pereina į vaikų širdis... Laimingasis vaikas, kurs yra turėjęs gerą motiną, niekad negalės susilaukyt nuo ašarų ją prisimies”.

O vėl išminčius Kantas apie savo motiną kalbėjo:

— Aš niekuomet neužmiršiu savo motinos, nes ji augino ir maitino pirmąjį gėrio diegą manyje, ji pradarė mano širdį, kad pajusčiau gamtą; ji pažadino ir praplėtė mano supratimą, ir jos pamokymas turėjo nepalaužiamos įtakos mano gyvenimui.

Taip motina turi didelės įtakos į vaikus. Galima sakyti, kad gera motina nemiršta — ji gyvena vaikuose. Jei mes stebimės garsiais vyrais, tai žinokime, kad čia daugely vietų prasimuša geros motinos išganinga įtaka. Taip šv. Pranciškaus gyvenimo aprašytojas pabrėžia, kad jo išauklėjimui turėjo didelės reikšmės jo motina — Pika.

Jei mes stebimės šv. Bernardu, tai žinokime, kad jo motina Aletha buvo gyvas Dievo meilės pavyzdys: ji šelpė ir lankė vargšus, aprūpindavo ligonius.

Jei mums nesuprantama kaip Prancūzų karalius šv. Liudvikas galėjo išlikti dvasios didvyriu nors ir buvo rūmų prabangos apsuptas, tai atmintime, kad jo motina nuolat jam kartojo: — Sūnau, geriau būtų man tave matyt lavonu, geriau būtų jaust tave netekusį sosto, kaip savo sąžinę ir sielą sutepusį sunkiu nusikaltimu.

Liudviko XIV — Didžiojo motina dėjo visas pastangas jį gerai išauklėti. Jei jo elgėsys vėliau ir būdavo kartais netinkamas, tai jis vėl grįždavo

prie tų nusiteikimų, kuriuos motina jam buvo įdiegusi.

Taip, motinos meilę galime pažinti iš jos įtakos į vaikus, tačiau jei norime, galėtume parinkti milijonus pavyzdžių iš paties gyvenimo. Štai vienas iš jų:

1902 metais buvo didelis žemės drebėjimas Martiniko saloje. Uoste buvo daug laivų, kuriuos užliejo išsiveržę iš žemės ugniniai pelenai, viską ugnimi paversdami. Ant vieno laivo pasirodė moteriškė nešina vienerių metų kūdikiu. Nebe-pakęsdama ugninių pelenų lietaus, motina suklupo, pridengė savo krūtine mažąjį savo kūdikį. Vėliau rado tą motiną suanglėjusią, bet kūdikis buvo gyvas.

Taip, mylinti motinos širdis nebijo nė mirties dėl savo kūdikio. Motina, galima sakyti, yra kankinė visą gyvenimą dėl savo vaikų: jai nesunku ištisą dieną dirbus nakčia nemiegoti prie vaiko lopšelio, jai nesunku atitraukti paskutinį gardesnį kąsnelį dėl vaiko, ji gali apiplyšusi vaikščioti, kad tik jos vaikas būtų apsirengęs.

Dėl to tai didieji žmonės taip gerbia savo motinas. Vokiečių poetas H. Heine rašė laiške savo motinai:

— Maža motinų tėra taip gerbiamų ir mylimų jų vaikų, kaip esi gerbiama ir mylima Tu. Reikia bučiuoti žemę, kurią yra palietus Tavo koja.

Tačiau, jei nėra pasauly didesnės meilės, kaip motinos meilė, tai nėra ir skausmo didesnio, kaip motinos skausmas. Vaikams, kurie ižeidžia motiną, ją niekina tetinka tik niekšo vardas.

Yra užsilikęs gražus pasakojimas: būk Dievas siuntęs angelą į žemę surasti patį baisiausį dalyką. Ilgai angelas skrajojęs, daug blogo matęs, kol sustojęs ties neapsakomų skausmų suspausta moteriške. Ji taip graudžiai verkusi, kad angelas pagriebęs jos ašarą ir nuskriejęs į dangų. Čia jis išgirdęs balsą: — Taip pasiuntiny, tu pamatei baisiausį dalyką — motinos ašaras dėl neklaužados, nedoro vaiko. Čia tik pasaka, bet vienas dalykas tikras — motinos skausmas gilus ir todėl didelio papeikimo vertas, kas ją ižeidžia. Vaikams bus karčios iš motinos akių išspaus tos ašaros. Gal tą jie pajus negreit, gal tada, kai savo motinoms užmerks akis ir jų palai-kus pridengs kapų velėna. Gal tik tada ims deginti jų širdį kitados dėl jų išverktos motinos ašaros.

Ne, geriau jau dabar, nuo šios motinos dienos daugiau supraskime, gerbkime ir mylėkime motinas, nes motina tai įkunytoji meilė.

K. J. Prunskis.

THE REVIVAL OF AN ORDER

(A Brief Life Story of Archbishop George Matulevičius, the Reviving Spirit of the Congregation of Marian Fathers)
P. P. ČINIKAS, M.I.C.

The Glorious Beginning

In Petersburg Academy the young seminarist, George Matulevičius, again became the class leader. He captured the top honors and the hearts of his new acquaintances. From the day he enter-

Dar menu

Menu, kai sėdo saulė toli ten už kalnų,
Kai aš prie motinėlės... tą vakarą menu.
Mane ji glamonėjo ir glaudė prie širdies,
Dabar, kas našlaitėliui man ranką beištis?
Visi mane apleido; močiutės neturiu,
Ji guli tam kapely, kur žydi daug gėlių.
Pavasariį gegutė griaudžiai kukuoja čia,
Klausausi jos balselio širdyje vis kančia.
Iš ažuolo nukaltas tik kryžius budi vis,
Dievuli, kuo aš kaltas laimužė ar nušvis?
Nejau per visą amžių reiks grumtis su vargu,
Nejau nepamatysiu dienelių dar brangių?
Menu, kai leidos saulė ten už kalnų toli,
Šypsojos man pasaulis jaunų dienų šaly.

V. K-tis. "P."

ed the seminaries God had given him grace of good health, so now, he gave all of his spare time to his class-mates who constantly appealed to him for aid in their studies. Peter Bucys, his class-mate and at present a bishop of the Oriental Rite, says George progressed just as far and as quickly in his spiritual life. He had the knack of keeping an eye on his many activities without becoming slack in spiritual duties. In fact he even took an active interest in the ascetical circle an upper-classman had organized for the spiritual betterment of the Academy.

As a deacon George returned to his native parish of Marijampolis for a brief summer visit. And it was there he made his first public appearance as a speaker when he was asked to preach in the parish church. Even then every parishioner was predicting a brilliant career in the pulpit. His examples, as the lowly peasant was wont to remark later, were the kind anyone of us could easily understand; he took them from the life of the people to whom he preached. Yes, he was a big hit in the old home town and each parishioner asked why he wasn't ordained long ago if he can preach as well as that.

On December 19, 1898, at the age of twenty seven George was ordained. Usually First Masses are pompous celebrations in the Lithuanian parishes, in fact, the entire country side turns out for the neo-presbyter's First Mass and blessing. This regular procedure was carried out with the exception of the grand banquet in young Father George Matulevičius' case, for he thought that day should be really his day, his day of deeper thought and recollection.

Father Matulevičius was told to return to Petersburg Academy to finish his studies for his doctorate in sacred theology. It is said he had straight "A"s for his four years at the Academy and received his master's degree "summa cum laude". Still, that was not the end of his studies, for after a brief sojourn in a small parish, he returned to his first love — studies.

His bishop assigned him to a very small parish in the Kelcius diocese where conditions were really injurious to his health. He was given a room that was damp, the food was indeed of poor quality, and his salary did not allow him to save enough for medical treatment. Finally in desperation, Father Matulevičius borrowed a sum of money and went off to Kreunznach, Germany, for treatments. The doctors there did not give him one correct remedy and the pain in his legs persisted. So there he was still in pain, with little hope of being of any use to his bishop and deeply in debt.

MOTINA

“...Motina, kada tu užmiršusi save, vien pasiaukojimą težinodama, savo kūdikį glaudei prie karštos, motiniška meile liepsnojančios krūtinės ir tavo lūpos palietė jo skruostus; kada tu kryžiaus ženklą laiminai jį į verpetingą žemės kelionę; kada atitraukdama nuo savo lūpų, kartais, paskutinį duonos kąsnelį jo jėgas ugdei ir, kada į jo gležnutę širdelę Dievo ir Tėvynės meilės jausmą skiepijai, ar pagalvojai, kad tas tavo mylimasis kūdikis, užaugęs, gražia it laukų lelija mergužėle, stipriu it ažuolas vyru, nekartą tavo širdį skausmo erškėčiais sužeis?”

“O, Motina, ar tu atsižadėjai paklydusių savo vaikų, kurie gyvenimo šunkelėse paklydę, atveria galias tau žaizdas? Ar bent vieną atstūmei tu nuo savo širdies? O, ne! Tavo motiniška meilė niekad to nepadarė ir nepadarys! Jei tavo sūnus, dukra nuklydo, tai tu, kaip šventosios Augustino motina šv. Monika, vietoj paklydėlių, jų kelius atgailos ašaromis nulaistai... Tu suklypusi prie Dangaus Karaliaus kojų meldies tol, kol tavo maldos tampa išklausytos, kol Aukščiausias sugražina tau tavo paklydėlį, kaip Monikai Aurelijų.

“O, Motina, tavo meilė ir pasiaukojimas yra tokie didingi ir šventi, kad dangų prilenkia žemei, o žemę — dangui”.

New Discouragements

The old urge again possessed him and he petitioned his superior, Bishop H. Przewdzieckis, for permission to further his studies in Friburg University, Switzerland. Upon his arrival there the question of room and board had to be solved. Having learned a little French, he accepted the position of curate in a small French parish. He performed the regular duties of a curate and carried on his studies. For his services as curate he received fifty francs, but his room and board had to be paid out of that modest sum. Again he had to take the room assigned to him and make the best of the conditions. He found exactly the same

conditions in Switzerland as he had experienced in first place in Kelcius. There was little hope of improving his health. He consulted a doctor and this time his illness was diagnosed correctly: it was tuberculosis of the bone. An operation was recommended immediately and that meant at least a few weeks in bed. Every one was very kind to him and very little was asked in repayment for the operation and hospital attendance.

Even with all his illness and duties of a curate, Father George finished his studies successfully and was awarded a doctorate in sacred theology. This feat surprised the University authorities more than the young priest himself, for he had

TRUMAN TAKES OATHS AS PRESIDENT— Chief Justice Harlan F. Stone of the U. S. Supreme Court, gives oath of office to Harry S. Truman (left), as the vice-president became the 32nd president of the United States in brief ceremony in the Cabinet Room of the White House. (Mrs. Truman is shown in center) ACME TELEPHOTO.

always depended upon the grace of God and it had not failed him. Some say his name was sent to Rome with special recommendations and that is not surprising for in a few short years he was singled out for some very important work.

Returning from Fribourg he was appointed to another small parish, but this time temporarily. When the school season opened in 1902, Father Matulevicius became professor of Canon Law in the Kelcius Diocesan Seminary. Even this not to last long for the tuberculous germs had taken their toll and infected his arm also.

God's Little Cross

Father Matulevicius returned to the seminary, but he was physically broken. His right arm was encased in metal and only one hand could be used at the elevation during the Mass. Still his devotion to the Eucharistic King never allowed him to miss saying a single Mass. Father George had also developed a slight limp, another effect of his tuberculous conditions.

Three years later Father Matulevicius was forced to give up all his duties as seminary professor, since his tubercular condition was const-

antly getting worse and necessitated immediate hospital attention. He was off to Warsaw this time for hospital treatments. Father spent most of his spare money for books and when illness came the necessary means were lacking and he was forced to choose a modest little hospital just outside of Warsaw, conducted by the Saint Vincent DePaul Sisters.

New Friends

While lying in the hospital Father Matulevicius took the ordinary aid that the hospital offered and the doctors of the institution saw that special medical attention must be given him or young doctor took special interest in Father Matulevicius' case and told Duchess Cecilia Ziberg there would be little hope for his life. A fine Pliater of the brilliant seminary professor who was in dire need of better medical aid. The young doctor Savickas must have known the great kindness of this Duchess who also was the Head-Mistress of a finishing school for the girls of Warsaw. The results of this little bit of information was almost miraculous, for the Duchess immediately whisked him off to her school where comfortable quarters were provided and all the best medical attention given.

Even though there was great deal of pain attached to his illness, Father Matulevicius utilized every moment, pursued his extensive readings, and was constantly occupied with his writings. When the Tubercular leg began to react to the treatment being given to it, his right arm began to show definite signs of being seriously affected with the same disease. Well, the doctors set about operating and after a few weeks the operations grand success was noticed by everyone with a sigh of relief.

At the first sign of health Father Matulevicius was begging for a chance to teach a few classes in the school. By that time everyone had learned of his deep understanding of theology and his general encyclopedic knowledge astounded all that came in contact with him. So with the help of an orthopedic brace for his leg and the guiding hand of an attendant he managed to be in the classroom to teach Catholic apologetics.

Ever a Teacher

Still, Father Matulevicius could not hide from the call of fame which was asking him to come to Petersburg Theological Academy. He was invited to teach sociology in his alma mater. In those days sociology was rarely taught by priests, the Russian authorities had made an exception in his case. He came to the Academy with a fine collection of books and was really enthused about his duties since that had always been his hobby. While he was in Warsaw and Switzerland he made many practical studies of labor conditions

and other practical sociological questions. Students who studied under him at the Academy express highest praise for the practical questions proposed and the comprehensiveness of his answers. Soon, Father Matulevicius was appointed Inspector for the Academy and he gave up his duties as professor of sociology. He was made professor of dogma, when a young graduate from Louvain came to the Academy. Year by year the Academy authorities began to depend on him more and more and the duties of managing the Academy were gradually being turned over to him.

In 1911 Father Matulevicius startled the entire faculty and student body by suddenly resigning from the faculty and the Inspector's position. The young and promising professor, who had the best chance of being made rector of Petersburg Academy, gave up everything to enter a religious congregation, not a famous religious order, but a dying order, which had but one member in its ranks. All the plans for joining a religious congregation were kept secret for the Russian government had not yet raised the bann of Alexander II against all religious communities.

His intimate friends say they were not surprised to hear of his secret resolutions for they had always known him as a zealous and courageous priest of God. All the desires of renewing a dying congregation were well formulated for he had been working on the plans for two years or more and his resignation was the complete break off between him and the world. In that year he began devoting his full time and efforts to the reconstruction of the Marian Congregation.

The Revival Begins

During the summer holidays of 1909, Father Matulevicius went back to Marijampolis for a brief visit with his brothers and sisters. There he met the venerable old Father Senkus, the last of the Marian Fathers, living in the monastery of that town. Father Senkus had long since given up all hopes of ever reviving the congregation which he then headed and alone represented. The Russian authorities would in no way allow new members to join the congregation and over a period of some forty-five years the members of the congregation had either died or disbanded as they had been advised to do. The hope of revival was the constant spark that kept the saintly man alive. He saw no way of gaining new members and his only consolation was prayer.

That summer Father Matulevicius had a long talk with the lone survivor and expressed to him the secret plans he had been devising for the future. Before that memorable visit Father Matulevicius had prayed long and thought hard for the task he was about to undertake required much help from above and careful planning. He

confessed to Father Senkus, "I have long felt the desire to live a more perfect life. I hate to leave the Church of my people, where so much is to be done and the laborers are so few: so, I'll remain here with you."

Now begins the most exciting period of Matulevicius' life.

Father Senkus and Father Matulevicius consulted and began formulating the plans for a new order of things without any knowledge of all this being given to the Russian authorities. Father Senkus had followed the life of Matulevicius very closely for many years and had the fullest confidence in him and his abilities.

First, Rome must be made aware of all the plans being formulated. At that time the Most Reverend Bishop Cazimir Ruskevicius, Auxiliary Bishop of Warsaw, was secretly handling the affairs of the religious congregations and orders in the Grand Duchy of the Russian Empire. The Very Reverend Bishop wrote a letter of recommendation for Father Matulevicius and he left for Rome.

Two New Members

In Rome permission was given to Matulevicius to make his religious profession for one year without a novitiate; Father Bucys, a very close friend of Matulevicius and at present the General

TOP FILM PERFORMERS FOR 1944 — Winners for top film performances for 1944, Barry Fitzgerald, Ingrid Bergman, and Bing Crosby (left to right) are seen with their "Oscars" at the 17th annual award presentation of the Academy of Motion Picture Arts and Sciences in Hollywood. Fitzgerald, bespectacled priest of "Going My Way" was named the best supporting actor, Miss Bergman was acclaimed the best actress for her role in "Gaslight," and Crosby gained the award for his performance in "Going My Way." (Acme Telephoto)

Lietuvos Vyčių 31-mo Seimo PROTOKOLAS

PIRMOJI DIENA

CENTRO VALDYBOS RAPORTAI I-MOJO VICE - PIRMININKO RAPORTAS

Negaliu pasigirti kokiais dideliais nuveiktais darbais iš savo dviejų metų vice-pirmininkystės, nors žinoma aiškiai nustatytų pareigų vice-pirmininkas kaip ir neturi. Bet visuose reikaluose, kuriais teko abelnai centro valdybai rūpintis mėginant kiek aplinkybės leido prisidėti ir darbu ir laiškais išreikštais patarimais.

Kovo mėnesį specialiai pasistengiau nuvažiuoti į valdybos posėdį, Bostone. Šiame posėdy buvo daug kalbėta apie spaustuvės likvidavimą ir taip pat buvo nutarta šaukti seimas. Tai buvo begalo svarbus posėdis ir gaila, kad toliau gyvenantieji valdybos nariai negalėjo dalyvauti. Ir čia norėčiau pastebėti, kad dėl organizacijos gerovės mes turėtum išrasti būdus kaip nors retkarčiais galėtų visi Centro valdybos nariai suvažiuoti. Per metus laiko atsiranda tokių būtinai aptartinių klausimų, kad reiktų mums paskirti tam tikrą biudžetą, kad nors vieną ar du kart per metus ir tolimiausiai gyvenantieji valdybos nariai galėtų suvažiuoti. Kadangi į valdybą renkame, rodosi, darbščiausius ir ištikimiausius savo narius, mes galime tikėtis, kad toks pilnesnis pasitarimas organizacijai pilnai apsimokės.

Pats apčiuopiamiausias darbas, kurį kaip vienam iš Centro valdybos narių gyvenančių New York'e teko atlikti buvo rūpintis šio seimo su-

of the Congregation of Marian Fathers, was allowed to start his novitiate; Father Matulevicius was to reorganize the entire congregation and write the new constitution for the revived organization. Hopes were expressed to keep the entire proceeding secret; the two priests did not wear the regular habit of the old Marian Fathers' Congregation, but to all appeared as secular priests. They did not intend to change their status until all plans were completely organized.

August 29th, 1909 was the memorable day! Father Senkus, Matulevicius, and Bucys secretly gathered in the residence of Bishop Ruskevicius to solemnly and formally seal the plans before the altar of God. Father Matulevicius vowed poverty, obedience to God, being a priest and bound by the solemn vow of chastity, the third vow only implied. Father Bucys began his year of novitiate on that day. Father Senkus expressed his sincere thanks for the great blessings bestowed upon his congregation. He felt the end could come any day, his dream had been fulfilled.

rengimu. Bet šis darbas žymiai buvo palengvintas kai stojo į talką darbštusis New York-New Jersey Apskritis su savo speciale komisija. Žinodamas kaip nuoširdžiai visi komisijos nariai darbavosi, aš noriu šia proga visos Centro valdybos vardu karštai jiems už jų pastangas padėkoti. Rengiant šį seimą jautėme taip pat nepaprastą šilumą nuo visos vietinės dvasiškijos pusės, ypač malonu paminėti kun. Gurinską už surengimą pamaldų ir kun. Pakalnį už leidimą savo patalpose turėti seiminį pasilinksminimo vakarą. Jiems ir kitiems kunigams, kurie mums davė savo gražią paramą Seimo Rengimo komisijos vardu noriu pareikšti mūsų visų įvertinimą ir giliausią padėką.

Malonu buvo man būti Centro valdyboje, kurios nariai taip nepaprastai hamoningai ir su pasišventimu dirbo, palaikė ir stiprino ryšius su lietuvių visuomene ir nors per dideles kliūtis organizacijos finansinį stovį taip pat palaikė palyginamai geram stovy. *Juozas Bulevičius,*
9-21-44 Vice-Pirm.

ANTROJI SESIJA

Antroji sesija atidaryta 2:50 popiet. Malda atkalbėjo kun. Balkūnas iš Maspeth, N. Y.

Atvykęs iš Washington Lietuvos Ministras Povilas Žadeikis pasveikino seimą ir atpasakojo Lietuvos padėtį dabartiniam kare. Sykiu su juo atsilankė ir Generalinis Konsulas Budrys iš New York, kuris trumpai sveikino seimą.

Iždo globėjo D. Averkos raportas priimtas su pataisa. Kitos iždo globėjos Leonės (Šierantaitės) Guzevičienės raporto nebuvo.

Ritualo Komisijos J. Bulevičiaus ir J. Cherry raportai perskaityti ir priimti.

"Vyties" redaktorius savo raportą patiekė žodžiu. Raportas priimtas su pagyrimu.

Iš apskričių sekantieji padarė pranešimus žodžiu: Naujos Anglijos — Antanas J. Jankauskas (Young), N. Y. ir N. J. — Louis Ketvirtis, Chicago — Ignas Sakalas.

Po šių raportų seimas iš klausė antrą referatą rašytojo Antano Vaičiulaičio iš Marianopolio Kolegijos, apie lietuvišką spaudą. Gerb. prelegentas ragino jaunimą rašyti, skaityti ir versti lietuvišką literatūrą į anglų kalbą; kelti savo tautos kultūrą, kalbą, skleisti raštus ir tt. Seimas, padėkojęs prelegentui, nutarė prašyti, kad šią paskaitą atspausdintų "Vytyje".

Einama prie spaustuvės klausimo ir seimas visu atsidėjimu klauso spaustuvės direktorių K. Zaromskio — raštu ir Igno Sakalo žodžiu — raportų. Pastarasis ypatingai nušvietė spaustuvės buklę ir reikalavo, kas šis seimas tą klausimą vienaip, ar kitaip išrištų.

Prasidėjo gyvas svarstymas ir diskusijos iš kurių susidarė dvi nuomonės: viena — spaustuvę nedelsiant parduoti, kita — dar palaikyti ir

Yra šalis, kur upės teka
Linksmi tarp girių užiančių
Ir meiliai tarp savęs šneka
Prie giesmininkų vieversių..

Ten prakaitas aplieja žmones
Prie vasaros sunkių darbų
Ir prastas parėdas marškonis
Apdengia sąnarius visu.

Bet tave meiliai pavaišina,
Kai tik nueini į svečius,
Ten tave myli, valgydina,
Kiek tik leidžia išteklius.

Ir grakščios tos šalies merginos
Tenai vis žydi kuo puikiau...
Šalis ta LIETUVA vadinasi,
Bet aš — neilgai ten buvau...

stengtis gauti darbininkų, kad galima būtų atidaryti ir darbus priiminėti.

Kadangi, neskaitant spaustuvės priežiūros, vien tik už patalpas reikia mokėti nuomos \$30. į mėnesį, tad kylo klausimas, iš kur imti lėšų nuomai apmokėti, jei bus nutarta spaustuvedar palaikyti. Savaimė suprantama, kad centras to nepajėgs. Kun. Kemežis pareiškė, kad, jei atsirastų asmuo, kuris prižiūrės spaustuve, jis užmokės vieno mėnesio nuomą. Seimas jam nuoširdžiai padėkojo. Šis pareiškimas seime taip greit pridygo, kad jo pavyzdžiu paseka sekantieji, kurie pasižadėjo užmokėti vieno mėnesio nuomą:

Antro mėnesio — kun. F. Norbutas iš Brockton, Mass.; trečio mėnesio — Edvardas Lapinskas iš Patterson, N. J.; ketvirto mėnesio — Theresa Juškaitė iš Providence, R. I.; penkto mėnesio — Longinas Švelnis iš So. Boston, Mass.; šešto mėnesio — Jersey City kuopa; septinto mėnesio — Steve Mickevičius iš So. Boston, Mass.; aštunto mėnesio — kun. Paulionis iš Brooklyn, N. Y.; devinto mėnesio — Juozas Boley (Bulevi-

čius) iš N. Y. City; dešimto mėnesio — J. Karpiūtė ir G. Zovyte iš Brooklyn, N. Y.; vienuolikto mėnesio — N. Y. ir N. J. apskritis; dvylikto mėnesio — Philadelphia, Pa. L. V. 3 kuopa.

Be to, dar Jonas Stasilionis iš Kearney, N. J., pridėjo \$5.00 ir Benediktas Kaveckas iš Worcester, Mass. \$10.00.

Spaustuvės direktoriais išrinkti: Stella Brožaitė, K. Zaromskis ir James Cherry, visi iš Chicago. Šiems asmenims palikta rūpintis visais spaustuvės reikalais.

Kadangi K. Zaromskas iki šiol buvo uoliausias spaustuvės prižiūrėtojas, jos sargas, seimas nutarė prašyti, kad jis ir toliau tas pareigas eitu ir iš anksto už tai nuoširdžiai dėkoja. Laišką tuo reikalu jam parašys seimo sekretorė.

J. Bulevičius priminė, kad vakare įvyks šaunus parengimas Apreiškimo parapijoj, Brooklyne, seimo proga.

Po vardošaukio 6:40 val. kun. Jurgis Gurinskas, iš N. Y. City, atkalbėjo antros sesijos užbairgimo maldą.

My Mother And Yours

By Francis J. Jančius, MIC.

MY mother is almost two thousand years old. Yet, her looks belie her age. Her kind and youthful face and graceful figure do not show the years.

She is a good mother to me.

She is never too busy to listen to my childish prattle or to aid me in my work. Her kindly eyes, ever alert, never leave me, while I play or study or work. During the hours of my slumber she hovers anxiously by, a silent vigil keeping, lest harm come to me, her beloved child.

Her understanding smile fills my heart with joy.

I am never so happy as when she is near. Her presence dispels all my fears and soothes my aching heart. I do not feel the pangs of pain, nor heed the flight of time. The shades of night fall and pass and the sun shines bright. Yet, I know it not. For my mother is with me.

Nor am I her only child.

Other children has she, in countless number. Some live in the same house with me, others nearby. More are scattered through every country, town and village. In every corner of the universe we find them.

The butcher, baker, priest, doctor and workingman, the rich man's daughter, poor man's son, street urchin, beggar and Bowery bum — all are her children.

These and many more.

The soldier, wounded on the field of battle. The sailor, adrift on the raging seas. The marine, fighting on a lonely beach-head. The exile, dying unknown and unwept on foreign soil. Those, battered and bruised by the mighty juggernaut of life.

Her name is Mary.

She was chosen by God to be the mother of men, to watch over them and lead them out of harm's way.

Jesus, the first-born of her womb, was a King. He wore a crown of thorns and died on a cross to make men free — you and me.

Beneath that Cross, Mary watched and prayed. Beside her stood John, the disciple, Jesus loved best.

Jesus, the Son of God, the King of Kings, looked down from his throne on high, from the Cross upon which He died and, in the person of His beloved disciple, entrusted the men of all ages to the loving care of His Mother, Mary.

And, ever since, her guiding hand has led men safely along the slippery and narrow pathways of life and across the boundless seas of suffering

ARKIVYSKUPAS R. J. CUSHING, D. D.,
 Bostono Arkidiecezijos Ganytojas, Didysis Lietuvių Globėjas, sekmadieni, bal. 22 d. Bostono ir apylinkės lietuviams užleido šv. Kryžiaus Katedrą Boston, Mass., Lietuvių Maldos dienai už pavergtą Lietuvą ir teisingą taiką. Taipgi tose pamaldose pasakė labai turiningą ir svarbų pamokslą, kas liečia Lietuvos dabartinę padėtį. Garbingasis Ganytojas šiomis dienomis pranešė didelę naujieną, kas liečia misijų darbą. Jis nupirko gražią nuosavybę už 65,000 dol. Brockton, Mass. ir ją paveda Nukryžiuotojo Jėzaus Vienuolyno Seserims, lietuwaitėms.

to a resting place in her happy home with Jesus and herself.

My mother has left me a magic amulet to protect me from the pitfalls of life, to guard me from the snares of the wicker — a pair of beads attached to a tiny cross — a rosary. Her name in prayers told over and over again as she has bidden, will always catch her attentive ear.

Let us tell her needs, great and small and ask her aid in all our undertakings. Above all, let us ask her to bring back our dear one safe from distant fields of battle to a world of peace. She will certainly aid us all. Remember, she is my mother ...and yours.

THE MONTH of MARY

Once, I came across an interesting tale about the Blessed Lady that intrigued me very much. Really, there is nothing extraordinary or mysterious about it, but it is so full of the love and the understanding of Mary, that I would like to retell it to you. So if you please, pull up a chair, make yourself nice and cozy, and here it is...

The Blessed Lady had left her home in Jerusalem and was on her way to Bethany to visit Martha and Mary. It happened that while passing a small, delapidated house that Mary asked John to stop and wait for her while she would visit the elderly woman who sat on the porch of the unkept house. Many minutes passed and time grew heavy for John sitting under tree and wondering what great sorrow had befallen this woman that caused her to cry and sob so hard. So it was that when Mary had returned and they had resumed their journey, that John nonchalantly asked Mary who was she and why did she weep so much. Mary stopped and looking up to John said: "Please forgive me John if I tarried too long. But I had to visit and console her. You

see, John, she needed me. She is the mother of Judas Iscariot."

The beautiful month of May, Mary's month, is at hand. It seems that during this month all nature desires to prepare a most beautiful bouquet for the Mother of their Maker. The sky is in its purest blue; the trees bedeck themselves with their greenest leaves; the earth shyly offers its prettiest and daintiest of flowers, and even the birds return to their nests to thrill us with their songs of praise and love. Of course we will not fall behind and be unfaithful to our heavenly Mother. This year let us try to remember her everyday. Say a few prayers to her daily and if you can recite the Rosary, her special prayer. At the close of the day, if it is opportune drop in and visit Her Son's Home for the May Devotions and thus offer your love and praise to Jesus and Mary. Remember that the words of the "Memorare" will always be true; that Mary will never refuse or reject the prayers of those who love Her.

Mary, our Mother, pray for us...

J.G.

Mylimai Motinai

(Motinos Dienos proga)

— *Kaip kalne rugelių bangos
lankos nenuvyte, —
mato, stebi aukšti dangūs, —
lenkiamės mamytei.*

— *Kas tiek rūpesčių turėjo?
Tiek vargų pakėlė?
Meldė Viešpatį, Kūrėją?...
Mūsų motinėle!*

— *Kaip po kiemą, lanką žalią
žaidėm kaip plaštakės, —
mus juk iš mažens dienelių
Saugo mamos akys.*

— *Ir nuvargus dešinė jos
mus žegnotis mokė:
dėkot, melstis, kaip spaus dėjos,
rūpesčiai visokie.*

— *Motin! šventėj nūn tavojoj,
iš visur sulėkė,
plezdančia daina kartojam:
dėkui, mama, dėkui!*

— *Būsime geri tau, mama,
kaip tu mums širdulė —
ilgą amžių, amžių ramų
melsim tau Dievulio.*

Inčiūra.

Oficialus Skyrius

“Vyties” Jubiliejinių Metų Rėmėjai:

Lietuvos didysis poetas Maironis, keldamas lietuvius iš miego dideliems tautos atgimimo darbams stipriai užakcentavo vienybės reikalingumą: “Nors mūsų, broliai, nedaugel yra, būsime tvirti, jei riš vienybė; stokim į darbą vyras į vyrą: sujungtos rankos suteiks stiprybę...” Kai Lietuvos Vyčių organizacija, kuri yra vienintelė Amerikoje centralinė jaunimo organizacija ryžtasi sustiprinti savo veiklą katalikiškai - lietuviškai idėjai praplėsti, yra malonu pažymėti, kad jiems nuoširdžiai pritarė ir pritaria susipratusieji lietuviai. Štai vėlesnieji atsiliepimai ant jų prašymo jiems pagelbėti:

Dr. Paul Jakmauh, So. Boston, Mass.	10.00
J. Spranaitis, Peterson, N. J.	10.00
Kun. John S. Lukšys, Shenandoah, Pa.	5.00
Kun. K. Vāsys, Worcester, Mass.	5.00
Mrs. Lucy Klapeckas, So. Boston, Mass.	4.20
A. Skripstūnas, Kearney, N. J.	3.00
Mr. & Mrs. M. Gaputis, So. Boston, Mass.	2.40
Al. Wesey, Great Neck, N. Y.	2.00
J. Petukauskas, Scranton, Pa.	2.00
Leonore Taparauskas, Worcester, Mass.	2.00
Jonas Endžiulis, Chicago, Ill.	2.00
Dr. Pauline Luzackas, Cambridge, Mass.	2.20
Mrs. Szugzda, So. Boston, Mass.	1.20
Mrs. J. Misciunas, Chicago, Ill.	1.20
Helen Vaitkus, Dayton, Ohio	1.20
Miss Tina Vaitekūnas, Athol, Mass.	1.20
Eve Skutuitė, Worcester, Mass.	1.20
Agnes Mažeika, Philadelphia, Pa.	1.20
Mrs. M. Gaubienė, Norwood, Mass.	1.05
Mrs. M. Kraunelis, So. Boston, Mass.	1.00
Miss Anne Burdulis, Worcester, Mass.	1.00
Klier. A. Janušonis, Brighton, Mass.	1.00
Ona Kuzmickaitė, Worcester, Mass.	1.00
Miss D. Dutkus, Maywood, N. J.	1.00
Mrs. Stanley Lazaunick, Great Neck, N. Y.	1.00
Miss A. Svikalas, Westfield, Mass.	1.00
John Paulausky, Norwood, Mass.	1.00
L. A. Sosaris, Great Neck, N. Y.	1.00
B. Kudirka, Norwood, Mass.	1.00
Mrs. M. Cvilikienė, Norwood, Mass.	1.00
Pr. Cvilikas, Norwood, Mass.	1.00
V. J. Kudirka, Norwood, Mass.	1.00
Frances Mikelis (Wave), Quonset Pt., R. I.	1.00
John G. Kasulaitis, Cicero, Ill.	1.00
Miss Adelė Ivaška, Worcester, Mass.	1.00
Miss Adelė Gecis, Linden, N. J.	1.00

Kun. J. Grinius, Cicero, Ill.	1.00
Kun. I. Kelmelis, Newark, N. J.	1.00
Miss A. Klem, Kearney, N. J.	1.00
Miss V. Tamošiūnas, So. Boston, Mass.	1.00
S. Medvesky, Norwood, Mass.	1.00
Mrs. Elenor Listowick, Sterling, Mass.50

Visiems nuoširdiems jaunimo prieteliams ir rėmėjams nuoširdžiausiai tariau ačiū!

Pranas Razvadauskas,
L. Vyčių Centro pirm.

“VYTIES” JUBILIEJUS IR BANKIETAS

Šiomet sukanka trisdešimts metų kaip išvydo pasaulį mūsų žurnalas “Vytis”. Per visą savo laikotarpį “Vytis” daug pasitarnavo plačiai lietuvių visuomenei ir mūsų organizacijai, tragiškiausiose momentuose, visuomet gynė ir gina Lietuvos reikalus ir kaip tokis (lietuviškas ir anglišką) leidžiamas abiem kalbom, pasiekia įvairius sluoksnius.

Kad šią garbingą sukaktį gražiai atžymėti, L. Vyčių Centro valdyba nutarė: rengti didžiulį bankietą Touraine viešbuty, birželio 6 d., ir išleisti gražų padidintą “Vytį” su įdomiais straipsniais, skelbimais, sveikinimais ir tam panašiai.

Kad darbas būtų sėkmingas, ir gražiai atliktas, reikalinga kiekvieno organizacijos nario nuoširdaus darbo. Šiuo reikalu išsiunčiau kuopoms laiškus, nurodžiau ir prašiau prisidėti darbu prie išleidimo padidinto “Vyties” ir surengi ir sveikinimą “Vyties” jubiliejaus bankietui.

Šiam darbui sudarėme platų komitetą iš visų Amerikos dalių, kur tik veikia L. Vyčių kuopos. Į garbės komitetą pakvietėme Massachusetts gubernatorių Maurice J. Tobin, Bostono Mayorą John E. Kerrigan, prelatą John Ambotą ir daugiau kunigų bei pasaulionių, kurie nuoširdūs vyčiams. Šį darbą jie mielai sutiko paremti ir kaip kurie jau prisidėjo stambia auka. Kuopos irgi jau kai kurios atsakė. Pirmutinė buvo tai 103 kp. iš Providence, R. I., kuri atsiuntė stambia auka ir sveikinimą “Vyties” jubiliejui.

Tad dar kartą visus nuoširdžiai prašau į darbą. Kuopų valdybų prašau atkreipti dėmesio į mano prisiųstus laiškus ir sulig išgalės prašau mano prašymą patenkinti.

Tad malonūs vyčiai visi intensyviai, vieningai į darbą dėl mylimos Vyčių organizacijos!

Jūsų,
Pranas Razvadauskas, pirm.

BAIGIASI NARIŲ VAJUS — SUKRUSKIME!

MALONŪS vyčiai, vytės! Paskelbdami L. Vyčių naujų narių vaju turėjome labai gražių vilčių, tvirtai tikėjome, kad atsieksime savo tikslą, tai yra, gausime užsibriežtą kvotą, smarkiai sustiprinsime organizaciją nariais.

Vajus eina prie pat pabaigos, didžiama kuopų labai nuoširdžiai dirbo vaju laiku ir atliko gražų, vytišką darbą. Tačiau, ne visos kuopos ir ne visi nariai darbavosi, esu tikras, kad buvo tokių, kur visai neprisidėjo darbu mūsų organizacijos augimui.

Patarlė sako: "Niekad nepervėlu", todėl per šį trumpą straipsnelį, noriu vėl visus kvieisti ir nors paskutiniomis vaju dienomis nuoširdžiai vyčiams pasidaruoti. Nors paskutiniomis vaju dienomis pakalbinkime savo draugus būti mūsų garbingos organizacijos nariais, veikėjais.

Atėjus pavasariui, visi atgija: medžiai išleidia lapus, sukrauna žiedus ir pražįsta gražiausiu grožiu; paukščiai ruošiasi naujam vasaros gyvenimui, žodžiu pavasaris nugalėjęs žiemos ledus pajudina žemę.

Kas yra su mumis mieli vyčiai? Mes esame pilni jaunatvės energijos, drąsumo ir kodėl mes negalime pajudinti žemę Bažnyčios ir Tėvynės labui?! Mes galime, nes mes esame jaunimas, kuriam viskas galima, tik mes turime parodyti savo jaunatvės energiją ir turėti skaitlingą organizaciją nariais. Todėl, su pražydusiu pavasariu dar padirbėkime organizacijai kol baigsis vaju. *Visi dar po vieną naują narį!*

Gerai pasidarbavę vaju laiku, galėsime linksmi pasidžiaugti sekančiame Vyčių Seime, kuris įvyks Chicagoj, rugsėjo mėnesį.

Reiškiu vilties, kad dar vieningai pasidarbuosime ir vaju sėkmingai baigsime.

Jūsų,
Pr. Razvadauskas, pirm.

NAUJŲ NARIŲ VAJUS Vajus tęsis ligi geg. 30, 1945

Lietuvos Vyčių Draugovės Nariai

Naujas narys	—	Įrašė	—	Kred. taškų
1. Dr. J. Paukštys		Ignas Sakalas		20
2. Baliauskas Rapolas		Ig. Sakalas		20
3. Baltutis Povilas		Ig. Sakalas		20
4. Lebežinskis Jonas		Ig. Sakalas		20
5. Valatkienė Ona,		Ig. Sakalas		20
6. Stasys Pieža		Ig. Sakalas		20
7. Šimutis Leonardas		Ig. Sakalas		20

ANNA KASKAS,

įžymiausia Amerikos Kontralto, Metropolitan Operos Artistė, sekmadienį, gegužės-May 20, 1945, dainuos Lietuvių Radio Programos Koncerte, kuris įvyks JORDAN HALL, Huntington Ave., kampas Gainsboro St., Boston, Mass.

Malonūs lietuviai, kviečiami interesuotis šiuo nepaprastu koncertu ir iš anksto įsigyti tikietus. Tikietų kainos — \$1.20, \$1.80, \$2.40, priskaitant valdžios taksas. Tikietų galite gauti pas pardavėjus ir Darbininko ir Radio ofisuose, 366 West Broadway, So. Boston, Mass. Tel. SOUTH Boston 2680 arba NORwood 1449.

8. Kun. K. Barauskas	Ig. Sakalas	20
9. Metrik P. F.,	Ig. Sakalas	20
10. Joncha Anton,	Ig. Sakalas	20
11) Antanas S. Pocius	Ig. Sakalas	20
12. Cibulskis Petras	Ig. Sakalas	20
13) Varkalienė M.,	Ig. Sakalas	20
14. Gudinskienė P.,	Ig. Sakalas	20
15. Marinienė J.,	Ig. Sakalas	20
16. Jeselskienė O.,	Ig. Sakalas	20
17. Vaznienė Ona	Ig. Sakalas	20
18. Pumputis Pranas	Ig. Sakalas	20
19. Zakaras A.,	Ig. Sakalas	20
20. Samienė E.,	Ig. Sakalas	20
21. Karlavich Nik.,	Ig. Sakalas	20
22. Pachankis John W.,	Ig. Sakalas	20

List of new members will be published in the next issue.

PHYLLIS GRENDAL

Supreme Council Fin. Sec.

Scarcity and inflation in Greece have brought food prices to — butter, \$360 a pound; meat, \$120 a pound; dark bread, \$24; cereals, vegetables, fruit, about \$20 per pound.

Lietuvos Vyčių Chicago apskrities centro reikalu

(James Cherry, Ritualo Komisijos nario, pasakaita apskrities seimelyje).

Skaitome, kad prieš 30 metų daugelis atvykusių iš Lietuvos jaunimo pradėjo eiti blogu keliu: pradėjo pamesti tėvų tikėjimą ir net tautybę.

Dvasiškija ir Lietuvą mylintis jaunimas, kad užbėgus tam kelią, steigė draugijas ir sykiu įsteigė Lietuvos Vyčių organizaciją, kurios kuopos tuomet gyvavo visose veik lietuvių kolonijose, net ir Kanadoje. Lietuvos Vyčių veikimas tuomet buvo labai platus ir smarkus, nes tuo metu nebuvo kitų jaunimo organizacijų. Finansinė pagalba jaunimo organizacijai tuomet buvo galima, nes visas tuometinis jaunimas buvo dirbantis jaunimas. Studentų buvo mažai.

Šiandien, žiūrint į Amerikos lietuvių jaunimą, Lietuvos Vyčiai nėra visas lietuvių katalikų jaunimas. Jei visas jaunimas būtų vyčiai, tai tokioje Chicagoy ir apylinkėje mūsų organizacija turėtų virš 10,000 narių. Jeigu parapijų chorai, Šv. Vardo Draugijos, Sodalacijos, CYO ir kitos jaunimo organizacijos būtų šakos Lietuvos Vyčių, tuomet nebūtų reikalo mokėti atskiras duokles. Prie to įvedus organizacijon Lietuvių Romos Katalikų Susivienymo Amerikoj apdraudą, kad senesnieji nariai prisilaikytų prie organizacijos, jėga būtų nepaprasta. Su tokia jėga turėtų skaitytis kiekvienas.

Jei tokis dalykas būtų įvykęs, pažiūrėkim, ką būtų buvę galima nuveikti. Kiekvienas jaunuolis, ar jaunuolė, įsirašęs į Liet. Vyčių organizaciją ir užsimokėjęs \$3 metinio mokesčio, kiekvieną mėnesį gautų gražų jaunimo laikraštį "Vytis" ir be atskirų duoklių galėtų būti nariu sekcijos — Šv. Vardo, Sodalacijos, parapijos choro ir t. p. Vietoj dabar ruošimų visos eilės vakarų, kurie, kartais, ir didelėmis pastangomis neišvengiamai taip, kaip rengėjai norėtų, užtektų vieno vakaro, ar pikniko, kad gavus užtektinai pelno. Turint tokią jėgą nebūtų didelio klausimo ir savo namams — Lietuvos Vyčių Chicago apskrities Centro įsteigti.

Prieš šį karą šioje pat salėje buvo padaryta pradžia Liet. Vyčių Chicago Apskrities Centro įsteigimui. Padarius tokią pradžią apskritis pradėjo intensyviau veikti. Dabar tradicinės dienos (K. of L. Day) ruošiamos tam tikslui, taipgi planuojamos kitokios pramogos ir tt. Fondas auginamas.

Chicago miestas yra Amerikos lietuvių metropolis, centras. Geografinė lietuvių parapijų padėtis yra tokia, kad ir susisiekimas vienos su kita yra labai lengvas ir parankus. Prie kiekvienos lietuvių parapijos yra pradžios mokykla, parapijų salės. Be to, turime aukštesnes mokyklas — Šv. Kazimiero Akademiją ir kiek toliau nuo

COLOGNE a SORRY SIGHT — The destruction and desolation wrought on Cologne, the 4-th largest city in Germany, as a prelude to its capture by the Allies, is revealed in this photo. The majestic spires of the Cathedral rise above the ruins. (Acme telephoto).

Chicago TT. Marijonų Seminariją. Turime ir kitokių kultūrinių įstaigų. Čia išeina vienintelis Amerikoj, ir visam pasaulyje, lietuvių katalikų dienraštis "Draugas". Turime vieną geriausiai įrengtų parkų piknikams — Vytauto Parkas. Bendrai, daug turime bet, dar trūksta vieno — tai jaunimo centro.

Chicagoy, sakoma, gyvena virš 100,000 lietuvių. Jeigu kiekvienas paaukotų tik po vieną dolerį savo jaunimo labui, jau turėtumėm nemažą fondą, iš kurio galima būtų įsteigti centrą jaunimui, kad visų dėmesį atkreiptų. Čia netik jaunimas turėtų savo patalpas, savo sportui vietas, bet būtų įsteigti atskiri kambariai ir mūsų senesniems veikėjams susirinkti, pasitarti įvairiais mūsų tautos ir visuomenės reikalais.

Jaunimo vadai yra vienos nuomonės, kad įsteigtieji jaunimui centrai, rekreacijų centrai — auklėja gerus krašto piliečius. Pilnai galima su tuo sutikti. Tokie jaunimo centrai duoda jaunimui įvairaus užsiėmimo ir dėlto jis neturi progos atsistoti ant blogo kelio. Čia jis gali pradėti mokytis tvarkyti savo gyvenimą ir veikimą, savo ateitį ir sykiu tautos ateitį. Čia jaunimas bus nutolintas nuo minčių ir visų paakstinimų, kurie jį veda prie blogo. Čia jo ateitis.

Čia bendrais bruožais labai paviršutiniškai patiekiau vaizdą apie jaunimo centrą. Tokio centro reikalą visi matome. Dabar noriu žinoti, koks yra tavo, mielas dalyvi, ir tavo organizacijos atsakymas — įsteigimui pirmojo lietuvių jaunimo centro Chicagoy Lietuvos Vyčių Chicagon Apskrities Centro?

Dovanos už raštus "Vytyje" lietuvių kalba

"Vyties" redaktorius yra gavęs šio turinio laišką:

Ignui Sakalui,
"Vyties" redaktoriui,
Chicago, Ill.

Brangusai,

Į šį voką įdedu žinele, kurią pavedu Tamstai ją užvardinti — konkursu, ar kitaip.

"Darbininkas" išleido porą gražių knygų: "Liurdo Stebuklai" ir kun. P. Juro maldaknygę, o dabar ruošiamas spaudai kun. Dr. K. Urbonavičiaus knyga "Vytis ir Erelis". Tai begalo tinkama jaunimui knyga.

Kadangi mano dienos jau trumpos draugauti su vyčiais, kuriuos taip labai myliu ir kiekvieną dieną atsimenu savo maldose, tad pasiryžau iš skurdaus savo gyvenimo suteikti dovanėles.

Kas rašinės į "Vytį" žinutes, straipsnelius eiles, juokelius, žinutes iš kuopų, apskričių veikimo bei šiaip jaunimo klausimais, tiems duosiu dovanų. Dovanas galės pasirinkti kiekvienas vieną iš virš minėtų trijų knygų, kuri kam labiausiai patiks.

Be minėtų dovanų, dar gaus nuotraukas Lietuvos istorinių vietų (fotografijas), kurias aš pats nufotografavau 1920 ir 1931 metais. Negatyvų turiu netoli šimto ir sudarysiu sąrašą. Visi, kas rašinės "Vyčiui" lietuvių kalba, duosiu pasirinkti 12 paveikslų, kokie kuriems patiks. Paveikslus gaus visi, kurie rašinės lietuviškai į mūsų organą.

Daugelis Lietuvos istorinių vietų jau visiškai sunaikinta ir jos pasiliks tikrai istorijos lapuose ir nuotraukose.

Tad, vyčiai, vytės, konkuruokit, nes už kad ir vieną straipsnelį gausite dovanų.

Jei mirties angelas mane pašauktų, knygos iš "Darbininko" administracijos bus perduotos Centro Valdybai, kuri pasiųs tiems, kam bus skirtos. Galės taip pat įteikti apskričių bei kuopų dvasios vadai.

Taigi, vyčiai, vytės, į lenktynes!

Visiems linkiu kuogeriausio pasisekimo,

M. A. Norkūnas,

Box 371, Lawrence, Mass.

Prie šio gražaus M. A. Norkūno laiško redakcija neturi nieko pridėti, nebent tik nuo savęs tarti žodį paskatinimo rašyti "Vyčiui" straipsnelius, žinutes, lietuvių kalboje, ir pasinaudoti vertingomis dovanomis, kurias duoda vienas mūsų organizacijos steigėjų.

Sees Big Increase In Radio Jobs

Radio manufacturers have made plans for employing a minimum of 145,266 persons after the war, an increase of 68.6 per cent over 1940, as their contribution to the over-all program of industry for upping postwar employment, a study of the Radio Manufacturers Association in Chicago reveals.

Figures were obtained from 202 firms, which employ about 80 per cent of all workers in the industry.

NATIONAL COUNCIL KNIGHTS OF LITHUANIA
THIRTIETH ANNIVERSARY

DINNER DANCE

"VYTIS" PUBLICATION

Wednesday, June 6, 1945

HOTEL TOURAINÉ, BOSTON

RENAISSANCE ROOM

Dinner 7:00 P. M.

Dress Optional

Dinner \$2.63 Meal Tax .13

Admission .20

Fed. Tax .04

Total \$3.00

NEW YORK, N. Y.

COUNCIL 12

The wintry winds and the everlasting snow around here have disappeared. The tang of the spring air is enough to start the spring fever. Ah, yes! Spring with its charms, chirping of the birds, blooming of flowers.. Mans heart turns to the charms of a fair damsel. With the smile and gleam in a woman's eyes when she walks by... Oh, for those youthfull days!

A special guest John Boley was at one of our meetings. His talk was well enjoyed. We thank him for his visit.

ARMED SERVICES

S/Sgt. Albert Yatkauskas is back home with us, after being a prisoner of war in Germany for 5 months. Al lost a leg over there. Decorations are as follows: Purple Heart, Air Medal with three Bronze Oak Leaf Clouster, Good Conduct Medal and the European theatre of operations Ribbon.

Pvt. Eddy Simuli as received his Paratroop wings a few weeks ago.

Pvt. Al Monk paid us a visit one week-end. He come down from Yale.

Pvt. Henry Kolesh enjoying the Texan skies every night.

The Bar-on Fly.

BROOKLYN, N. Y.

COUNCIL 41

Greetings: —

Our Council is growing again by leaps and bounds. We have formed our Junior Council, and as the members are interested in sports we have given them the opportunity to form their own basketball team. They are practicing to play against other junior councils, and await news from other councils in regards to sport activities.

Joseph Boley, our president, has seen the Lights that shine on Broadway. He is a member of the Blackfriars Guild, and had a starring role in the Lenten Play "Simon's Wife", and he received rave notices from many theatrical critics. He also was in last years performance of "Career Angel" and he received great notices at that time too! Here is what Robert Coleman of the N. Y. Mirror says,

Motinos širdis

*Yra tai motinos širdis
Kur ugnim meilės dega vis.
Kai prisiglausi tu prie jos.
Širdį skaudėti tau nustos.
(Iš "Traviatos")*

"The Most polished performance is given by Joseph Boley". We the members, are very grateful to have him in our Council.

Well now that we are talking about plays, it seems that the Broadway Brooklyn Players are getting around also. We wish to express our sincere thanks to all Councils and their members who have shown interest in our work.

Your fellow Knight

Edward Tumasonis.

DAYTON, OHIO

COUNCIL 96

Quite a few new members have joined the Knights of Lithuania, C-96, in Dayton, Ohio. The new members are: Mary Ann Ambrose, Eleanor Ambrose, Martha Birbal, Stella Birbal, Ruth Douglas, Lillian Naginis, Virginia Naginis, and Eleanor Petkus.

New officers elected for the year 1945 are:

Spiritual Advisor—Father Praspalius
President — Pete Petkus
Vice-Pres. — Frank Gidjunas
Recording Sec'y — Martha Birbal
Financial Sec'y—M. A. Ambrose
Treasurer — Ruth Douglas
Correspondent—Stella Birbal
Sgt-at-Arms — Eleanor Petkus
Sick Committee — E. Ambrose.

A dance is planned for May 12th in the church hall, with Johnny Reager's orchestra playing. Let's make this dance a success and have cooperation from everyone.

A program for Mothers' Day, May 13th, has been planned for all members' mothers. Dancing and refreshments will be had every one. Chairman of the committee for the Mothers' Day program is Stella Birbal. Working with her are, Lillian Naginis and Vera Greene.

In each issue of the 'Vytis', a description of a member will be given,

entitled "Who's Who." Here is the one for this month:

WHO'S WHO

She's 5'2"; eyes of blue,
Nicely built and brown hair too;
Of dancing she is quite fond,
And also ice-skating around the pond.
She's a white collar girl at a G. M.
plant,

And in South America, has an aunt.
Her one and only is a soldier true,
But don't kid yourself — she likes
Sailors and Marines too!

The name of this month's "Who's Who" will be given in the next issue of the 'Vytis'.

S. M. B.

CAMBRIDGE, MASS.

COUNCIL 18

Hello again! Well spring is here again, or am I a little late in my observation? Bowling still continues Tuesday evenings at Bay St. Alley's. This warm weather should bring out you fireside dreamers. So drop down, and make it a habit. We'll be looking for you.

Well Southie did it again at our last bowling match held at the Crimson Alley's in Cambridge. It looks as if we need practice, more practice and still more practice.

Our first whist party held at the Jefferson Club was a decided success. The committee's efforts were well rewarded. We wish to thank all who attended. The card players were entertained by a few numbers by Al Shakalis and his boys. Swell job fellers and thanks a lot. Who was the Southie Gal who walked off with our booby prize. Mystery??? Who were those Southie Belles, whisked away that night by three of our own Good-will Ambassadors? We know but do you?

This warm weather paves the way to greater outdoor activity. Horseback riding, swimming, boating, and picnics are just a few. So get out your sport togs and vitamin pills, put away your woolies and galoshes and hang on for a lively summer.

We'll see you at the district convention in Worcester, April 29th. Nice town Worcester, Nice people too, but too darn quiet. So let's all go out there, and liven it up. Bring your own red paint. See you there,

Motinos Maldos Išklausytos

Daugiau kaip du metu kasdien ėjo motina bažnyčion melstis, kad jos sūnus grįžtų sveikas ir saugus iš nelaisvės.

Daugiau kaip du metu kasdien Mrs. Marijona Žilius, 68 metų, 3137 W. 42nd pl., lankė šv. P. M. N. Prasidėjimo lietuvių parapijos bažnyčią, Brighton Parke, kad išmelst savo sūnui pfc. Liudvikui Žiliui, 32 metų, saugų grįžimą, kuris buvo paimtas japonų nelaisvėn, kai Bataan krito.

Nesenai prabėgusį tūlą penktadienį Mrs. Žilius nuvyko į bažnyčią jau ne maldavimui, bet padėkoti Dievui, kad jos maldos buvo išklausytos, ir jos sūnus buvo tarp 486 amerikiečių išlaisvintųjų iš japonų belaisvės, Luzon saloje, Philipinuose. Su ja kartu į bažnyčią nuvyko Liudviko broliai Walter, 39 metų, ir Frank, 35 metų. Trečias brolis John, 33 metų, yra kariuomenėje, randasi Fort Sheridan. Liudviko žmona Mae gyvena 4842 S. Springfield ave.

Pfc. Liudvikas Žilius yra garsaus 192 tankų batalijono narys.

SO. BOSTON, MASS.

COUNCIL 17

Signs of spring at Council 17 —

Spring housecleaning is in full swing. At our last meeting we noted that the curtains were removed to be laundered by the Junior Knights.

The flowers budding on the hats of the fairer sex at the meeting were also a sure sign of spring.

CECILIJA PETREIKYTĖ, uoli L. Vyčių 17 kuopos narė ir veikli įvairiuose rateliuose rengiant parengimus. Ji gyvena Dorchestery ir dabartiniu laiku lanko Bostono Universitetą. Dabartiniu momentu jos didelis rūpestis, kad kuodaugiausiai susirinktų jaunimo į Vyčių šokius, kurie įvyks gegužės 12, Kenmore viešbutyje.

PRANCIŠKA PETREIKYTĖ, rengiamų L. Vyčių šokių — Spring Frolic — tikiėtų komisijos darbšti narė ir jos didžiausiu pasitenkinimu bus pamatyti kuodaugiausiai jaunimo gegužės 12, Kenmore viešbutyje, Bostone. Reikia pažymėti, kad ir mūsų uoli Pranciška lanko Bostono Universitetą ir daug veikia su vyčiais.

The four involuntary volunteers on the committee for the next whist party plan to have the whist on Tuesday, April 24.

The boys that held the last whist party proved that they could do nobly without female help. The girls are trying to inveigle them to holding another whist party soon but, it's a difficult proposition.

WANT AD:

All able-bodied members of C-17 to help Larry Svelnis work on his Victory Garden. Please bring own sun lotion and liniment!

The Spring Frolic on May 12 will help you limber up for the big doings on Mothers' Day. The Sodality and St. Peter's Church Choir are merging with Council 17 for a Communion Breakfast after 10:00 o'clock mass, and for the play, "Skirmunda" to be given in the afternoon. Mothers will be honored by attending these three with their sons and daughters who are members of one or the other of these organizations. A large repres-

entation is expected and being prepared for.

Servicemen seen on home territory recently are: Johnny Marks and Al Kaupas of the Navy, John and Al Vallis of the Merchant Marine.

The next bowling match between Cambridge and South Boston will be held at the K. of L. bowling alleys in South Boston the first week in May. Cheer up Cambridge — you might win this time.

Tickets are still available for the Spring Frolic from Lucy Markuns or Frances Petreikis but you had better hurry!

Interest was aroused at the last meeting by Joan Marculaitis' new amethyst lapel pin!?

Orchids to the refreshment committee — they still manage to serve us nobly after each meeting. The pause that refreshes!

Future summer meetings will be held on a weekday evening.

"Pink Lady"

PVT. ANN J. KLEPONIS

Council 17 proudly salutes Pvt. Ann J. Kleponis who has been with the W.A.C. since November, 1944. After "boot training" at Fort Oglethorpe, Ga., she went to Camp Atterbury, Ind. where she received training as a dental technician at the Wakeman General Hospital. Early this month she spent a few days' leave with her family and friends and is now stationed at Springfield, Missouri with the Seventh Service Command.

SPRING FROLIC

Sponsored by

KNIGHTS of LITHUANIA COUNCIL, 17-18

Saturday Eve. May 12, 1945 at 8 o'clock

CRYSTAL BALLROOM — HOTEL KENMORE

Music by BARTHOLEMEW — Dress Optional

Admission \$1.00 — Tax .20 — Total \$1.20

Jaunimas kviečia atvykti į šiuos jų rengiamus šokius ir vyresniusius — visiems vietos bus pakankamai ir visi galės linksintis kartu

LIEUTENANT AL BLOZIS, Star Athlete Killed In Action

Lieutenant Al Blozis, former New York Giant football star and one of the country's leading shot putters, who has been reported missing in action was killed by enemy machine-gun fire while searching for his missing platoon sergeant in the snow — swept Vosges Mountains in France on January 31. The news that Lt. Al Blozis, who lived in North Bergen, N. J. had been killed came as a shock to his parents Mr. & Mrs. Anthony Blozis, who had received a letter from him postmarked February 6, which contained a \$34.50 money order, intended as a Christmas gift for his mother. It is believed, however, that the letter, although written by the star athlete had been mailed by a member of his company.

The events leading up to Lieutenant Blozis' death are described in a dispatch from the 28th Infantry Division of which Lieutenant Blozis was a member. Advancing against

the enemy in the hills above Colmar, Company A, of the 110th infantry Regiment, of which Lt. Blozis was a platoon leader had penetrated the enemy lines near the little village of Pairis, only to find itself cut off. Lt. Blozis, who was seeing his first combat as a member of the 28th Division, sent his platoon sergeant and a small patrol out to probe the German lines and determine their strength.

Set out alone, the patrol ran into German fire and shortly after some of the men staggered back to their company without the sergeant and one other man. As the day wore on and dusk approached there was still no sign of them so Lt. Blozis, set out after them alone. Wading through snowdrifts up to his hips and wind-driven flurries that obscured his vision, he made his way towards the German lines. The last his men saw he was working his way through a snow — filled draw, his big body

*Oi, neverk, matušēle, kad jaunās sūnus
Eis gintu brangiosios tēvynēs!
Kad pavirtēs, kaip ažuolas girių puikus,
Lauks teismo dienos paskutinēs!—Maironis.*

**MAKE
EVERY
PAY DAY
BOND DAY**

moving carefully through the scanty brush. A short time later there was the hoarse, hard sound of a machine gun. So much to our sorrow, Lt. Blozis did not come back.

In the living room of a small house where Mr. & Mrs. Anthony Blozis live, there is spread out all of Al's trophies of victory on the field of sports. There are 130 medals, 14 trophies and 12 watches. Lt. Blozis, who was 26 was born in Garfield, but the family moved to New York City before Al reach the school age. After his graduation from St. Luke's School there, the family moved to North Bergen, and Al went to Dickinson High School, Jersey City, where he started his athletic career. He was on the football team from 1935-1937 and also played basket-ball, and in his senior year blossomed out as a shot putter which later brought him national fame.

Blozis, won many scholastic titles and established a number of records with the shot put at Dickinson, but it was not until he entered Georgetown University in 1938 that he basked in the national spotlight. He participated in meets all over the country as a member of the Hoya team, having taken part in 37 meets and breaking records in 28 of them. Throwing the shot put was Al's big sport at Georgetown. Al Blozis also played on the football team, and in 1941 was named by Grantland Rice's All-Eastern-Team. After graduation he turned Professional and was considered one of the best tackles in the sport.

Inducted on December 29, 1943 he received his basic training at Camp Siebert, Ala. and then transferred to Walter Reed General Hospital Washington, D. C. where he was physical instructor. Determined to get in fighting, at his own request, was sent to Fort Benning's Officer Candidate School. He received his commission and last November while on furlough after being commissioned, he played two games with his Giants and helped them gain a place in the National Football League playoffs. After the last game in December, he was home only long enough to say goodbye to his family. Blozis family were members of St. Ann's Parish in Jersey City.

Lieutenant Al Blozis, has written his name on imperishable grandeur upon the tablets of our hearts in the cause of Freedom.

Charles Bason.

SERVICE MEMBERS LETTER BOX

This Department has been established for our members in Service. We are calling the attention of all our Service members (whether on land, sea, or air) to become an active participant of this Department, by writing to the "Vytis". Service members may express their opinion, viewpoints, or discuss question that may of common interest to us American Lithuanians.

Every Service member is welcome to make the most of this Department. May it be stimulating and informative, and at the same time informal.

SERVICE MEMBERS'
LETTER BOX DEPT.

% Miss Phyllis Grendal
366 W. Broadway, So. Boston 27,
Massachusetts.

RECENT LETTER RECEIVED

from Anthony A. Strow,
Yeoman Second Class, U.S.N.R.
(Member of C-17, S. Boston)

"Taking out a few moments to thank all of the members of the Knights of Lithuania, Council 17, South Boston, I will endeavor to write a few words of thanks to you all.

"Received your most welcome Christmas card and all of the 'Vytis' magazines a few days ago and I more than appreciate your remembering all of us in the armed forces.

"Had a few exciting trips which of course were most exciting. Have been to the Marshall Islands, and a place called Eniwetok. Passed the island of Guam and had liberty in Saipan. A few days later I came back from participating in the invasion of Luzon to a great success. Back in port for rest, now.

"I want to thank you all again and may God Bless and keep each and every member 4.O. I remain a faithful member of the Council 17, South Boston, Mass.

/s/ Tony".

LETTER FROM LT. A. E.
ZARDESKAS (C-17 member)
Somewhere in Germany

"Well, I finally got around to dropping you folks a line. Here goes:

"I've fought in France, Belgium, Luxembourg, and now at present, am in Germany. The worst of all, I'd say, was the "Bulge" in Luxembourg. That sure was a rugged deal.

"The 'Vytis' is starting to catch up with me for which I am thankful. Sure brings me up-to-date on its activities.

"At present, I am a forward obser-

p. ALBINA ANTANAITYTĖ,
talentinga smuikininkė gros solo ir jos vadovaujamas trio Darbininkų Radio koncerte, sekmadienį, gegužės-May 20 d., 3:30 val. po pietų Jordan Hall. Bostone.

Malonūs skaitytojai kviečiami dalyvauti Darbininkų Radio programos koncerte. Tikėtus prašome įsigyti iš anksto Darbininke ar Darbininkų Radio ofise, 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ver with the artillery. Being classed as an artilleryman is sure a laugh, as all my time is spent with the doughboys.

"The infantry is sure a tough life and don't I know it. They sure called a spade, when they named them the 'Queen of the Battles.'

"Sure wish I could have attended some of the shindigs the club has given.

"Say, how about some of you guys and gals I used to know, dropping me a line? I promise to answer all letters.

"Well, at present, I don't know what to write about, so until I hear from you all, best regards.

/s/ Tony."

NOTE: It is a pleasure to notice that our SERVICE MEMBERS' LETTER BOX is filled up with mail, and from the contents of their letters, it appears they enjoy "catching up" with activities of K. of L. by reading "Vytis".

We shall publish letters according to their postmark, each month. In the meantime, we shall be expecting more mail from each one of you Service members!

Following councils pay for the subscription to "Vytis" which is mailed each month to Service members:

C-6, Hartford, Conn.
C-17, South Boston, Mass.
C-26, Worcester, Mass.
C-29, Newark, N. J.
C-124, Jersey City, N. J.

The Chicago District Knights of Lithuania has also pledged to subscribe "Vytis" to all its district service members, and little by little the orders are coming in.

SERVICE MEMBERS DO ENJOY READING "VYTIS" AND IN BEING POSTED ON WHAT'S GOING ON IN THEIR COMMUNITY. IT WOULD BE A NICE GESTURE TO HAVE ALL OUR SERVICE MEMBERS RECEIVE IT.

Subscription — 2.20 a year.

ATHOL, MASS.

COUNCIL 10

With Spring here, our Council expects to come out of hiding and be more active.

March 10th found our little group attending Mass and receiving Communion in honor of our patron, St. Casimir. After Mass, breakfast was served in the parish hall, by the Womens' Alliance. The honored guests were: Rev. Geraldas, C. P.; Rev. Juraitis, our pastor, and Rev. Tamulevicius, our spiritual advisor.

Since the New Year we have had six new members added to our group. It is not so difficult to obtain new members, but to keep them interested, is what we must bear in mind. To do this, we must not divide ourselves into little groups, but work as an entire body with real K. of L. spirit behind us.

A committee is busying itself in preparation for the Annual Mothers' Day program. Good entertainment is expected for the mothers this year. Our members have taken up letter writing to all the boys in the service from our parish. Indeed a noble gesture!

Lena Stasiūnas has been recuperating at home following an operation last month.

Our heartfelt prayers for Peter Salkauskas who is reported 'missing' in action. Brother, Sgt. Edward Salkauskas, Guadalcanal veteran, was home recently and helped us observe St. Casimir's Day.

Lena Vaitekūnas is sporting a diamond ring, which can mean but one thing. Our best wishes, Lena!

Sgt. Stanley Brasdis is recovering in an England hospital, and is a recipient of the Purple Heart.

Ladsie Baltren, also one of our K. of L'ers, is back into action after recovering from wounds. "Margie".

PIRMYN SU L. VYČIAIS!

MALONIAI pažvelgus į brangų himną ir konstituciją L. Vyčių, matau tenai du žodžiu, kaip deimantu, spindančiu: "TAUTAI ir BAŽNYČIAI", — tai obalsis lietuvybei - kataligybei išreikšti, kuris labai atatinca idėalams jaunolio-ės.

Kas yra žmonėse gražesnio, malonesnio, linksmesnio, kaip doras, idealus, nekaltas jaunimas kiekvienos tautos; kas gali būti mums, lietuviams išivijoje, brangesnio, kaip susipratusi jaunakartė tautos: lietuvis, lietuvaite!

Suspiesti jaunimą į būrį, palaikyti jame karštą, idealę meilę tikybos, savosios tautos ir brangios lietuvybės. Yra tai svarbus uždavinys kiekvieno iš mūsų senesniųjų, jei nenorime greitaus išnykimo mūsų tautos užjūryje.

Begalo džiugu yra regėti čiagimę, Amerikoj augusią jaunuomenę po globa garbingos "Lietuvos Vyčių" vėliavos, kuri plačiai plėvesuoja visoje garsioje Dėdės Samo žemėje... Taipgi ir gražųjį Vytį, puošiantį jaunąją Vytės ir Vyčio krūtinę.

Regint tokią skaisčią, lietuvišką dvasią jaunuomenės tarpe, žmogus nejučiomis pajunti galingą Lietuvos praeitį, mūsų garbingų kunigaikščių — Mindaugo, Kęstučio, Birutės, Vytauto Didžiojo dvasią savyje ir... troškimą tą dvasią išplėsti visame jaunime.

L. Vyčių organizacijoje jaunimas turi begalo daug sau naudos: čia lavinama protas, valia, širdis ir jausmai; čia duodama tikra religinio ir dorinio pagrindo programa, pagaliau platus tautinis auklėjimasis, kultūrinė veikla ir sveikoji pasaulėžiūra.

Sekant garsiuoju senovės obalsiu: "Sveikame kūne — sveika ir siela", čia daug yra sporto įvairių šakų bernaičiams ir mergaitėms: baseball'as, basketbol'as, bowling'as, plastika, tēnisas, studijų klubai... Todėl prie Vyčių ir priklauso pats geriausias, rinktiniausias, gražiausias, doriausias mūsų jaunimas, o ne koki paniekinta tautos atmata!

Kame gi surasi skaistesnės, tikrai lietuviškos,

tyros dvasios, ar dainų maloniai skambančių, sykiu su lietuviškais šokiais puošniuose tautiškuose rūbuose, kaip linksmųjų, doriųjų Lietuvos Vyčių tarpe?! — Vytė ir vytis, tai tikra lietuvybės siela ir širdis!

Po šio baisaus karo, šiurpulingo, likimas gali nuskriausti labai mūsų brangią tėvynę Lietuvą ir lietuvius beširdžiai išsklaidyti po visus pasaulio, ypač Sibiro, tolimus užkampius, tat Amerika, Anglija, Argentina, Brazilija ir Kanada gali pasilikti tikrais lietuvybės centrais.

Todėl ir garbingi Vyčiai tesiekia to prakilnaus, ideališko tikslo: gyvenime sukūrti grynas katalikiškai - lietuviškas šeimas, o nebūti žiauriais mūsų tautos išdavikais - graboriais, apsi vedant su įvairiais čiūtabakiais - svetimtaučiais... vyčiams tas būtų gėda, sarmata.

Nors šaunieji, narsieji L. Vyčiai įsisteigę yra beveik kiekvienoj kolonijoje lietuvių, tačiau labai gaila, griaudu pasakyti, kad daugelyje vietų veikimas jų labai nuslopintas, vien tik "ant popierio veikia" ir praktikoj neparodo idealių darbų.

Šiomet gi užsimojus L. Vyčių vaju gana plačioje plotmėje, kuris tęsis nuo sausio 1 d. — iki gegužės 30 dienos, teneatsiranda nė vienos lietuvių sodybos, kame nebūtų atgaivinta jaunimo didesnis veikimas, ypač bent VIENU TŪKSTANČIU padaugėtų skaičius narių kuopose ir prenumeratūra "Vyties".

Taigi į darbą prakilnų, į vaju sekmingą, pirmyn su L. Vyčiais! Šiomet padvigubinkim pulkus gražiosios mūsų jaunuomenės: to trokšta Bažnyčia, senoji lietuvių karta, pagaliau mūsų tautos dvasia... Ei, geltonkasės vytės ir šaunieji vyčiai, gyvuokim TAUTAI ir BAŽNYČIAI!!!

Padangės Aras—Kun. S. J. Vembrė.

Washingtono Dienoje,
Vasario 22, 1945 m.

**UZSISAKYKITE
TONIKO PAS MUS**

Pristatom geriausį
toniką — Piknikams,
Vestuvėms, Krikšty-
nomis ir visokiems
Parengimams.
Kainos prielamos.

Tel. Dedham 1304-W

Myopia Club Beverage Co.
GRAFTON AVE., ISLINGTON, MASS.
PRANAS GERULSKIS, Sav.
Namų Tel. Dedham 1304-R

SOUTH BOSTON CAFE

VINCAS BALUKONIS,
Savininkas

Good Food—Good
Liquors

Good Service

260 W. BROADWAY
So. Boston, Mass.